

en Mand, som var bleven anholdt. Det var vist for Resten netop den Mand, som blev anholdt, fordi en Strejkebryder havde sagt, at der var kastet en Pakke Mad ind i Vognen til ham. Da han kom paa Stationen, slog Betjenten ham i Ansigtet og sagde til ham: „Vil du saa tilstaa, at du har spillet Bisse”. Det var altsaa et Forsøg paa at tvinge Manden til at tilstaa, at han havde brudt Loven. Hvorledes behandler man andre, der gøre sligt? Vi saa det i Slagelse for nogen Tid siden, da nogle Arbejdere havde forulempet Strejkebryderne. Vi have for øvrigt ogsaa set det her i Byen, hvor nogle Folk blev dømt for at have forulempet nogle Strejkebrydere og slaaet dem, uden at der i Virkeligheden derved var fremkommet saa meget Saar eller anden Skade som paa den Mand, Betjenten slog. De fik 60 Dages Fængsel. Betjent Faaborg derimod slipper med en Bøde paa 40 Kr., som Politidirektøren dikterer ham. Det er ganske vist den højeste Bøde, Politidirektøren kan diktere, men hvorfor lader han ikke en saadan Sag gaa til Domstolene, hvorfor lader han en saadan Mand straffe arbitrært? Hvorfor bringer han ikke Sagen for Domstolene og underkaster denne Betjent samme Behandling, som Politiet ellers er saa villigt til at instituere over for andre, som foretage sig lignende Handlinger. Hvis denne Betjent var bleven stillet for Domstolen, og denne havde paadømt Sagen paa samme Maade, som Domstolen i Slagelse paadømte den Sag, jeg talte om før, og som Domstolene i det hele taget paadømte den Slags Sager, vilde han absolut ikke have undgaaet en langt alvorligere Straf. Jeg nærer ikke i og for sig noget Ønske om, at den Mand skal straffes saa haardt, men jeg anfører det blot som Bevis for, at der ikke er den Lighed for Loven, som vi maa kræve.

Sagen mod Herredsfuldmægtig Bech i Aarhus vilde jeg egentlig ikke have omtalt, men da den højtærede Justitsminister selv har omtalt den ret udførligt, vil jeg gerne gøre en lille Bemærkning til den. Det er for det første en Mand, der har siddet med en Indtægt af mange Tusinder i flere Aar, og som ikke havde noget særlig godt Lov paa sig derovre med Hensyn til, hvor meget han krævede for sit Arbejde, selv om det var Smaafolk, det gik ud over. Han har sikkert i Aarenes Løb samlet sig en ganske pæn lille Formue. Derfor betyder en Bøde af 4,000 Kr. ikke saa meget for ham som 40 Kr. for en fattig Arbejdsmand, der maaske har været saa uheldig at spytte i Nærheden af en Strejkebryder. Han kan sikkert føre en ganske behagelig Tilværelse herefter,

den Bøde gør ikke noget Skaar i hans Velvære. Jeg synes, at ogsaa den Mand skulde have været for Domstolene. Hvis Dommen var bleven streng, kunde Justitsministeren jo bagefter gøre, hvad han vilde eller formaaede, for at faa ham benaadet. Jeg tror, at det sætter ondt Blod, naar saadanne Sager ikke komme for Domstolene; det giver Folk Følelsen af, at der ikke er tilstrækkelig Lighed for Loven.

Se, det, jeg ved mine Bemærkninger her og forleden Dag har villet, er altsaa for det første at vise og paatale, at Politiet er optraadt partisk under Sporvejsstrejken, har taget Parti imod Arbejderne, har behandlet Arbejderne anderledes end andre Mennesker. Jeg har ønsket, at der blev indledet en virkelig Undersøgelse, som kunde konstatere, om det er rigtigt, som er kommet offentligt frem, hvad jeg og vistnok den allerstørste Del af den københavnske Befolkning tror det er. Det er virkelig noget af Aanden fra Firserne, der her er ved at rejse sig igen. Jeg har ikke sagt det, som den højtærede Justitsminister ligesom kom til at give det Udseende af, at Regeringen her havde sendt Politiet paa Nakken af Befolkningen, men jeg har sagt, at det var et Udslag af en lignende Aand som i Firserne, der var ved at rejse sig. Hvis vi ikke tog Reb i Sejlene overfor den, risikerede vi, at Politiet kom til at føle sig paa samme Maade som Herre over Befolkningen som i Firserne, da det fik Medhold hos Regeringen. Hvis Regeringen ikke har et vaagent Øje med, at denne Aand ikke rejser sig igen, er jeg bange for, at den virkelig gør det. Hensigten med mine Bemærkninger om disse Forhold har været at faa en Undersøgelse sat i Gang, der kunde konstatere, om det er sandt, hvad der er fremkommet, og, hvis det er det, at formaa Administrationen til at skride ind for at kvæle den reaktionære Aand, som her er ved at rejse sig, i Fødselen.

Jeg vil endnu gøre et Par Bemærkninger om Retsreformen. Justitsministeren havde taget mig fortrydeligt op, at jeg havde spurgt, om vi skulde snydes for Retsreformen. Det skulde glæde mig, om Justitsministeren virkelig kunde gennemføre Retsreformen enten i dens nuværende eller forhaabentlig i en bedre Skikkelse. Thi som Forholdene ere nu, ligger den Retsreform, der to Gange er vedtagen af Rigsdagen og stadfæstet af Kongen, og spærrer for Udviklingen, den sidder som en Prop, der forhindrer os i nogen Sinde at komme videre. Lad os faa den gennemført, for at vi saa straks kunne begynde at paapege dens Mangler og søge at faa dem